

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Miroslava Hromady, Ph.D. a soudkyně Mgr. Jiřiny Hronkové a JUDr. Jarmily Růžkové ve věci

žalobce: ██████████ IČ ██████████
sídlem ██████████, ██████████ ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Romanem Bělohlavým
sídlem Moskevská 1461/66, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalované: **Česká republika - Úřad práce České republiky**
sídlem Dobrovského 1278/25, 170 00 Praha 7 - Holešovice
zastoupený advokátem JUDr. Liborem Vašíčkem
sídlem Záhořanského 1944/4, 120 00 Praha

o zaplacení částky 265 583,50 Kč s příslušenstvím, o vzájemném návrhu pro 292 527,50 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 15. 8. 2019, č. j. 13 C 295/2015-251

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v části odvoláním napadené, tedy ve výrocích pod body I., III. a IV., potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náklady odvolacího řízení v částce 24 362,14 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu žalobce, jíž se domáhal zaplacení částky 265 583,50 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 3. 9. 2015 do zaplacení z důvodu, že výše bezdůvodného obohacení je nulová a rovněž reálná využitelnost díla zhotoveného žalobcem je pro žalovanou nulová. Uložil žalobci povinnost zaplatit žalované částku 292 527,50 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z této částky od 10. 5. 2019 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II.), jímž rozhodl o vzájemném návrhu žalované, (jež se domáhala vrácení částky 265 583,50 Kč s příslušenstvím), která plnila žalobci na základě rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 6. 2016, č. j. 13 C 295/2015-56, potvrzeného rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2016, č. j. 12 Co 398/2016-103, když oba byly zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 10. 2018, č. j. 28 Cdo 1060/2017-135 (rozsudek Krajského soudu v Plzni ve výrocích pod body I., II. a IV. a rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích pod body I., III., IV. a V.) a na straně žalobce vzniklo bezdůvodné obohacení z právního důvodu, který odpadl. Uložil žalobci povinnost zaplatit žalované náklady řízení v částce 190 877,84 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.), neboť podle § 142 odst. 1 a § 142a o. s. ř. byla žalovaná ve věci zcela úspěšná a náleží jí proto plná náhrada nákladů řízení. Dále žalobci uložil povinnost zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Karlových Varech na nákladech řízení v částce 5 727 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok IV.), neboť v této výši byla ze státního rozpočtu vyplacena částka 1 726 Kč za znalečným Ing. [REDAKCE] a částka 4 001 Kč za svědečným Ing. arch. [REDAKCE] a podle výsledku sporu byla podle § 148 odst. 1 o. s. ř. povinnost uložena žalobci, který nebyl v řízení úspěšný.
2. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání, které směřoval proti výrokům pod body I., III. a IV. a namítl, že se soud prvního stupně nijak nevypořádal s provedeným výsledkem znalce Ing. [REDAKCE]. Z jeho výpovědi bylo zjištěno, že žalobce ani při vynaložení odborné péče nemohl zjistit ze zadávací dokumentace, že není možné dodržet limit 9 milionů Kč. Poukázal na to, že předmět díla podle obou smluv uzavřených jednak se žalobcem a s Ing. arch. [REDAKCE] není stanoven stejně. Rozsah projektu připraveného Ing. arch. [REDAKCE] je podstatně menší, než rozsah prací, které žalovaná zadala žalobci. Soud prvního stupně tento rozpor odmítal řešit s tvrzením, že tato skutečnost je ve věci nerozhodná. Nejen žalobce, ale nikdo by nebyl schopen splnit to, co předmětem smlouvy se žalobcem učinila žalovaná. I tak Ing. arch. [REDAKCE] dokázal dodržet limit 9 milionů Kč s nejvyššími obtížemi, kdy mu zbyla rezerva pouhých 488 Kč, aby se vešel do požadovaného limitu stanoveného žalovanou. Žalobce tak musel nad rámec smlouvy provést pro žalovanou práce, které nebyly kryty smlouvou a které si vyžádala sama žalovaná. Jedná se o tzv. zaměření skutečného stavu, které byl žalobce nucen provést sám, aby mohl vůbec začít plnit smlouvu uzavřenou s žalovanou. Zaměření je tedy bez jakýchkoliv vad a je nepochopitelné, z jakého důvodu byla žalobci zamítnuta žaloba i v tomto dílčím nároku. Obvyklá cena zaměření skutečného stavu budovy byla posudkem Ing. [REDAKCE] oceněna na částku 65 510 Kč včetně DPH. Tímto dílčím nárokem se soud prvního stupně vůbec nezabýval, a proto je rozsudek nepřezkoumatelný. Otázka využitelnosti díla zhotoveného žalobcem je otázkou objektivní a výklad zastávaný soudem prvního stupně je neudržitelný. Vznese námitky i ohledně výše nákladů řízení, neboť žalovaná se nechala v závěrečné fázi řízení zastupovat advokátem a ten pouze pokračoval v argumentaci žalované, kterou už uplatňovala v předchozích fázích řízení. Soud prvního stupně proto neměl žalované vůbec náklady řízení za zastupování advokátem přiznat, neboť byly vynaloženy neúčelně. Navrhl, aby odvolací soud

rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

3. Žalovaná v písemném vyjádření k odvolání uvedla, že nárok uplatněný žalobcem ve výroku pod bodem I. rozsudku je totožný se vzájemným návrhem žalované ve výroku pod bodem II. a oba nároky se vzájemně vylučují. Proto by odvolání žalobce do výroku pod bodem I. mělo být odmítnuto jako nepřijatelné z důvodu překážky věci rozsouzené. Posudek Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] je pro řízení nepoužitelný a neprokazuje tvrzení žalobce o údajné nemožnosti dodržet maximální limit investičních nákladů ve výši 9 milionů Kč včetně DPH. Žalovaná v řízení před soudem prvního stupně jednoznačně prokázala, že na realizaci předmětné stavby byly mimořádně vyčleněny prostředky z rezerv ministerstva ve výši 9 milionů Kč a dodržení této nepřekročitelné podmínky maximálních investičních nákladů bylo naprosto zásadní. V případě překročení maximálního limitu investičních nákladů tak žalovaná nemohla předmětnou stavbu podle projektové dokumentace vůbec realizovat, když na ni neměla vyčleněné žádné dodatečné finanční prostředky. Proto byla dokumentace zpracovaná žalobcem pro ni naprosto nevyužitelná a odstoupila od smlouvy. Protože od smlouvy odstoupila, je peněžitá náhrada odpovídající skutečnému majetkovému prospěchu žalobce rovna nule. Z pohledu Nejvyššího soudu ČR je pro řízení zásadní otázka využitelnosti projektové dokumentace, kterou zpracoval žalobce pro žalovanou a nikoliv srovnání projektových dokumentací vypracovaných různými osobami v jiné době a na základě samostatných smluv o dílo. Využití byt' části projektové části dokumentace žalovanou by bylo i v rozporu s autorským zákonem č. 121/2000 Sb., jelikož projektová dokumentace je literárním autorským dílem podle § 2 tohoto zákona. A naopak využití byt' i části projektové dokumentace žalovanou by mohlo naplňovat skutkovou podstatu trestného činu porušení autorského práva podle § 270 trestního zákoníku, a to opět s ohledem na to, že ve smlouvě nebyl dán souhlas autora se zásahy do jeho díla. Obě projektové dokumentace se tedy liší, protože se liší i doba jejich zadání a aktuální potřeby objednatele, situace na stavebním trhu v době zadání, i když tyto rozdíly nejsou nikterak zásadní. Pokud žalobce namítal údajné „osekání“ projektové dokumentace Ing. arch. [REDAKCE] [REDAKCE] pak opomíjí, že ten měl nad rámec zadání žalobce provést podle smlouvy mimo jiné i další zadání, jež se týkala odvětrání 1. a 2. nadzemního podlaží budovy včetně dalších odlišných podmínek, neboť i v mnoha ohledech došlo k rozšíření jejího zadání. Žalobce se přihlásil do výběrového řízení na vyhotovení projektové dokumentace s dalšími 12 uchazeči a nabídl nejnižší cenu. Dobrovolně s žalovanou uzavřel smlouvu o dílo, přestože od počátku věděl o nepřekročitelném maximálním limitu investičních nákladů ve výši 9 milionů Kč včetně DPH. Nesouhlasila ani s námitkami žalobce, které se týkaly výroku o nákladech řízení. Zastoupení žalované advokátem bylo účelné, neboť od převzetí zastoupení žalovaná zcela v řízení uspěla z důvodu specializace advokátní kanceláře na stavební litigaci. Předmětem řízení je komplikovaný spor ohledně ukončení smlouvy o dílo, jehož předmětem je nehmotný majetek, a to projektová dokumentace a složitost sporu spočívá především v právní rovině. Náklady vynaložené žalovanou na zastoupení advokátem nelze proto pokládat za neúčelné. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadených částech, tj. ve výrocích pod body I., III. a IV. potvrdil a přiznal žalované i náklady odvolacího řízení.
4. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně pouze v napadených částech, tj. ve výrocích pod body I., III. a IV. podle § 212 a § 212a o. s. ř., včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
5. V posuzované věci se žalobce žalobou ze dne 14. 12. 2015 domáhal zaplacení částky 265 583,50 Kč s příslušenstvím (sjednané úplaty v čl. V. bod 1 smlouvy o dílo ze dne 24. 3. 2014), jejímž předmětem byla kompletní projektová příprava stavby pro akci označenou „Úřad práce ČR – [REDAKCE] – rekonstrukce budovy, [REDAKCE]“, tj. částky 200 073,50 Kč a částky 65 510 Kč, jež představovala plnění nad rámec smlouvy ve výši obvyklé podle znaleckého posudku Ing. [REDAKCE]

██████ když částka, kterou žalobou žalobce uplatnil v původní výši 517 998 Kč byla v části 252 414,50 Kč s příslušenstvím zamítnuta rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 6. 2016, č. j. 13 C 295/2015-56, protože bezdůvodné obohacení v této výši dovodit již nebylo možné a tento výrok II. rozsudku ze dne 9. 6. 2016 obstál i v odvolacím řízení (rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2016, č. j. 12 Co 398/2016-103) i v dovolacím řízení (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 10. 2018, č. j. 28 Cdo 1060/2017-135) a zamítavá část požadované úplaty za projektovou dokumentaci v původní výši v žalobě je pravomocná od 26. 8. 2016.

6. Naopak vzájemným návrhem ze dne 26. 6. 2019 se žalovaná domáhala vrácení částky ve výši 292 527,50 Kč (v původní výši 440 169,50 Kč, kterou zaplatila podle rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 6. 2016, potvrzeného Krajským soudem v Plzni ze dne 19. 10. 2016 a jež představuje jistinu s příslušenstvím včetně nákladů řízení v částce 147 642 Kč, které žalobce jako jediné vrátil žalované), které plnila podle rozsudků zrušených rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 10. 2018, tedy domáhala se vrácení bezdůvodného obohacení, k němuž došlo na straně žalobce tím, že právní důvod odpadl. Podle § 159a o. s. ř. překážka věci pravomocně rozhodnuté nastává tehdy, jestliže se jedná o stejnou věc, tedy jedná se o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto a týká-li se řízení stejného předmětu a týchž osob. Totožnost věci pravomocně rozhodnuté není v dané věci dána, neboť žalobce se domáhal zaplacení ceny díla a žalovaná se domáhá vrácení bezdůvodného obohacení na straně žalobce vzniklé zrušením rozsudků, podle nichž plnila. Proto námitka žalované ohledně věci pravomocně rozsouzené s dovozením toho, že by odvolání žalobce mělo být odmítnuto, není důvodná.
7. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 10. 2018, č. j. 28 Cdo 1060/2017-135, je projektová dokumentace dílem s nehmotným výsledkem podle § 2631 o. z., které je trvale zachyceno na hmotném nosiči. Bezdůvodné obohacení proto nelze omezovat na listiny, které jsou právě pouze hmotným nosičem díla vypracovaného žalobcem, a spočívá v hodnotě projektu vypracovaného pro žalovanou, který je výsledkem výkonů žalobce a navazujících výsledků duševní práce. Tento závěr je nezávislý na závěru o výši bezdůvodného obohacení. Rozhodující není, jakou hodnotu pozbyl ochuzený, ale o kolik se navýšil majetek obohaceného. Hodnota bezdůvodného obohacení není ani dána hodnotou prostředků vynaložených na tvorbu projektu, nýbrž hodnotou projektu takto vytvořeného díla. Poukázal na zákonná ustanovení, podle nichž je třeba posuzovat rozsah obohacení (§ 2991 o. z.). Pro zjištění výše obohacení je třeba zkoumat i využitelnost provedeného díla objednatelem. Pro závěr o tom, zda je dílo vadné je třeba vycházet z ust. § 2615 o. z., je tedy třeba přihlížet ke smlouvě, ač od ní bylo později odstoupeno. Zrušil proto pro nesprávné posouzení věci rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2016, č. j. 12 Co 398/2016-103 ve výrocích pod body I., II. a IV. a rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 6. 2016, č. j. 13 C 295/2015-56 ve výrocích pod body I., III., IV. a V.
8. Soud prvního stupně pak pokračoval v dalším řízení v intencích tohoto právního názoru vyjádřeného v odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ČR, jímž tento závazně vymezil, čím je třeba se v dalším řízení zabývat.
9. Soud prvního stupně v dalším řízení dospěl k závěru, že výsledek činnosti žalobce měl pro žalovanou nulovou hodnotu a projektová dokumentace byla pro žalovanou zcela nevyužitelná.
10. Podle § 2595 o. z. trvá-li objednatel na provedení díla podle zřejmě nevhodného příkazu nebo s použitím zřejmě nevhodné věci i po zhotovitelově upozornění, může zhotovitel od smlouvy odstoupit. Podle § 2621 o. z. bylo-li dílo zadáno podle rozpočtu, nemůže zhotovitel požadovat zvýšení ceny za dílo, ani mají-li rozsah nebo nákladnost práce za následek překročení rozpočtu.
11. Soud prvního stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu ke správnému zjištění skutkového stavu věci. Námitka žalobce, že soud prvního stupně se nevypořádal se skutečnostmi,

vyplývajícími z výsledku znalec Ing. █████ █████ není důvodná. Nejvyšší soud ČR naznačil, že v dalším řízení je třeba se zabývat pouze právním posouzením věci, a to zejména otázkou hodnoty bezdůvodného obohacení vzniklého na straně žalované, resp. využitelností díla žalobce pro žalovanou. Pokud žalobce jako zkušený projektant po provedení zaměření a rozsahu projektových prací vymezených ve smlouvě zjistil, že nemůže dodržet limit stanovený žalovanou a vyjádřený ve smlouvě o dílo ze dne 24. 3. 2014 ve výši 9 milionů Kč, měl žalovanou včas o této skutečnosti uvědomit a případně odstoupit od smlouvy uzavřené s žalovanou (podle § 2595 o.z.).

12. Zcela bezvýznamná je námitka žalobce o tom, že Ing. arch. █████ █████ provedl znovu zaměření a že s ním byla uzavřena smlouva o dílo v jiném rozsahu než se žalobcem. Porovnání postavení tohoto projektanta nebylo předmětem řízení, neboť žalobce se domáhal zaplacení ceny projektové dokumentace zpracované podle smlouvy o dílo uzavřené žalovanou s žalobcem dne 24. 3. 2014, a porovnání rozsahu smluv a provedených prací obou projektantů, je bezpředmětné. Jak vysvětleno výše, žalobce měl k dispozici jiný zákonný postup, měl-li za to, že dílo nelze podle požadavků žalované dokončit. Ani námitka žalobce, že dílo bylo pro žalovanou využitelné alespoň v části provedeného zaměření skutečného stavu, není důvodná. Nelze ho oddělit z nehmotného díla, které bylo zpracováno podle § 2631 o. z., a jehož autorem je žalobce. Je třeba přisvědčit důvodům uvedeným žalovanou ve vyjádření, že se jedná o literární autorské dílo žalobce (§ 2 zákona č. 121/2000 Sb.), které je jeho vlastním duševním výtvorem a tvoří jeden celek. Odvolací soud dospěl ke stejnému závěru jako soud prvního stupně, že dílo – projektová dokumentace zpracovaná žalobcem byla pro žalovanou zcela nevyužitelná. Ze všech těchto důvodů shledal rozsudek soudu prvního stupně ve výroku pod bodem I. věcně správným.
13. Stejně správným shledal odvolací soud i rozsudek soudu prvního stupně ve výroku pod bodem III. o nákladech řízení. Česká republika sice nemá právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem, neboť disponuje týmem odborníků, včetně právnických profesí, v dané věci se však jedná o výjimku. Žalovaná nebyla v průběhu řízení zastoupená advokátem, plná moc byla advokátu udělena až ve chvíli, kdy bylo podáno dovolání a teprve na základě dovolání podaného advokátem uspěla žalovaná se svojí argumentací. V dané věci se jedná o zastupování ve sporu se specifickou problematikou a ta nepatří do působnosti činnosti žalované, ani jiného ústředního orgánu. Advokát, který se specializuje na danou problematiku, pak v průběhu řízení svojí argumentací zvrátil výsledek tohoto sporu a tato skutečnost je patrná z obsahu spisu.
14. Rovněž ve výroku pod bodem IV. o nákladech České republiky soud prvního stupně rozhodl správně podle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný, a proto mu byla uložena právem úhrada nákladů zálohovaných ze státního rozpočtu, a to svědecké Ing. arch. █████ █████ v částce 4 001 Kč a v částce 1 726 Kč na znalečném Ing. █████ █████ tedy celkem 5 727 Kč. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně ve výrocih pod body I., II., a IV. shledal věcně správný a podle § 219 o.s.ř. jej potvrdil.
15. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobce nebyl v odvolacím řízení úspěšný a žalovaná byla i v tomto řízení zastoupena advokátem. Náleží jí proto náklady jí vzniklé v souvislosti s tímto řízením za 2 úkony právní služby po 9 380 Kč na odměně, tedy 18 760 Kč podle § 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 2 x režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, dále cestovné v částce 174 Kč za jízdu vlakem z █████ do █████ a zpět, za promeškaný čas cestou za 6 půlhodin po 100 Kč a 21 % DPH v částce 4 228,14 Kč, tedy celkem 24 362,14 Kč a tuto částku je žalobce povinen zaplatit žalované v zákonné třídenní lhůtě podle § 160 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce žalované podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek v § 237 o. s. ř. (jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak), přičemž o přípustnosti dovolání je oprávněn rozhodovat pouze dovolací soud. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím soudu prvního stupně, do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení rozsudku.

Plzeň 29. ledna 2020

Mgr. Miroslav Hromada, Ph.D., v. r.
předseda senátu